

RASP, n. sing. En utslagssjukdom i hasvecket på hästar.

RASP, m. 2. Ett slags grof fil, med många från hvarandra afskilda fördjupningar.

RASPA, v. a. 1. 1) Med rasp skafva ytan af ett föremål, för att derifrån afskilja helt små partiklar. *R. tobak, hjorthorn.* *R. af, bort,* med rasp afskilja. — 2) (fam.) *R. af, ifrån sig,* med all brådska göra ifrån sig. *R. af ett bref,* skriva det i största hast. — V. n. *Pennan r-r,* sprätter. — *Raspande*, n. 4. (både aktivt och neutralt).

RASPARE, m. 5. En, som raspar.

RASPEBRÖD, n. 5. En sort grofbakadt hvetebröd.

RASPNING, f. 2. Handlingen, förrättningen, då man raspar.

RASPPÅN, n. 5. Spån, som faller vid raspning.

RAST, m. sing. Örtsläglet *Lycopsis*.

RAST, f. 3. 1) Hvila under tåg, marsch, vandring. (Fam.) *Lemna ingen r. eller ro,* ingen hvila, ständigt jagta, oroa. *Hafva hvarken r. eller ro,* icke få eller gifva sig någon hvila, ro, t. ex.: *Han har hvarken r. eller ro, innan han får mitt arbete färdigt.* — 2) Västycke, som tillryggalägges emellan hvilställena.

RASTA, v. n. 1. 1) Göra halt, stanna och hvila på väg, marsch. *Efter två mils väg r-de vi.* *Låta trupperna r.* — 2) (fig.) Hvila i arbete. — *Rastande*, n. 4.

RASTDAG, m. 2. **RASTETID**, m. 3. Dag, tid, hvarunder man rastar.

RASTID, räs-ti'd, m. 3. (fam.) Tid, då man rasar eller är fallen för att rasa.

RASTLÄGER, n. 5. Läger, som slås, der man rastar öfver natten.

RASTLÖS, a. 2. Utan rast, hvila. *R. ifver.*

RASTNING, f. 2. Se *Rast*, 1.

RASTNINGSTÄLLE, n. 4. Se *Rastställe*.

RASTRAL, se *Rostral*.

RASTSTÄLLE, n. 4. Ställe, der man rastar.

RASTTIMMA, f. pl. — *mar.* Timma, hvarunder någon får rasta.

RASVILL, a. 2. 1) (fam.) Ytterst yr i sitt ras. *Pojken är alldeles r.* — 2) (pop.) Befängd. *Nu är det alldeles r-t.*

RATA, v. a. 1. Förkasta såsom osmaklig eller oduglig. *R. mat.* *R. varor.* — *Ratande*, n. 4.

RATAFIA, -áfia, f. sing. Ett slags likör, satt på kärnorna af vissa frukter, eller ock på sjelfva frukterna, isynn. körsbär och aprikoser.

RATGODS, n. 5. Gods, varor, som blifvit såsom odugliga förkastade.

RATIFICERA, v. a. 1. (fr. *Ratifier*, af lat. *Ratus*, giltig, och *Facere*, göra) Stadfästa.

RATIFIKATION, ----tschón, f. 3. Stadfästelse. [- cation.]

RATIN, -í'n, n. sing. (fr. *Ratine*) En sort valkad, kypradt, noppigt ylletyg.

RATION, -tschón, m. 3. (lat. *Ratio*) 1) Förhållande. — 2) Viss daglig kvantitet af mat eller foder för manskap eller hästar.

RATIONALISM, ratschonali'ssm, m. 3. 1) (i allm.) Förnuftets användande på allt, som är människan gifvet i erfarenheten. — 2) (teol.) Den åsigt, enligt hvilken förnuftet genom sitt eget tänkande och forskande är källan till all religiös sanning och högsta domaren i andeliga ämnen. Förnuftstro.

RATIONALIST, ratschonali'sst, m. 3. Anhängare af rationalismen.

RATIONALISTISK, ratschonali'sstisk, a. 2. Som tillhör, har afseende på, utmärker rationalismen.

RATIONALITET, ratschonali'tét, f. 3. Förnuftsenslighet.

RATIONEL, ratschoná'll, a. 2. 1) Grundad på vetenskaplig forskning, byggd på logiska grunder; förnuftslenig. *R. metod, behandling.* — 2) (mat.) Som med sträng noggrannhet kan uträknas eller uttryckas. *R. kvantitet.* — *Rationell*, adv.

RATT, m. 2. Så kallas på fartyg ett hjul, genom hvars kringvridande rorpinnen föres eller fartyget styres.

RATTLINA, f. 1. Ett om ändan af rorpinnen fästadt tåg, hvilket, satt i förbindelse med ratten, tjénar till att föra rorpinnen, då ratten kringvrides.

RAUSCHGELB, n. sing. (t.) Pomeransgul färg, som består af svafvelbunden arsenik. Kallas vanligen på svenska Ryssgult ell. Ryssgelp.

RAVELIN, --í'n, m. 3. (fr.) Se *Demilun*.

RAVENDUK, ráv'ndúk, m. sing. En tjock och tät, oblekt linneväfnad, som begagnas till mindre segel.

RAVIN, -í'n, m. 3. (fr.) 1) Grop, utskuren af vattenflöd; sköl, skölgång. — 2) Gropig väg, hålväg.

RAYGRÄS, n. 5. Se *Renrepe*.

RE. Latinsk oskiljaktig partikel, som i sammansättningar betyder: Emot; tillbaka; åter, ånyo, m. m.

REAGENTIER, reaja'nntsiärr, 3. pl. (kem.) Se *Reaktionsmedel*.

REAGERA, --jèra, v. n. 1. 1) Återverka, tillbakaverka. — 2) (kem.) Säges om ett ämne, som har den egenskapen, att med ett annat frambringa ett bestämt fenomen, hvaraf endera af dessa kroppar kan igenkännas.

REAKTION, reacktschón, f. 3. 1) Återverka, tillbakaverkan, motverkan. — 2) (med.) Den genom yttre inverkan framkallade verksamheten hos en kroppsdel. — 3) (fig.) Återslag af ett öfvervunnet politiskt parti, som i sin ordning tar öfverhanden och hämnas. [- action.]

REAKTIONSMEDEL, reacktschónsméd'l, n. 5. (kem.) Reagerande medel. [- act —.]

REAKTIONSPAPPER, n. 5. (kem.) Färgadt papper, som har den egenskapen, att, då det indoppas i en vätska, tillkännagifva, om den håller fri syra eller fritt alkali. [- act —.]

REAKTIONÄR, --tschonár, a. 2. Återverkande, tillbakaverkande. Jfr. *Reaktion*. [- act —.]

REAL, -ál, m. 3. (af lat. *Regalis*, konglig) Ett i flera länder gängbart mynt af olika värde.

REAL, -ál, a. 2. (lat. *Realis*, af *Res*, sak) Brukas mest i sammansättningar: 1) Som angår sak. — *Motsatser*: Verbal och Personel. — 2) Verklig. — *Motsats*: Ideel.

REAL-ENCYKLOPEDI, real-anngsyklápedi', f. 3. Litterärt verk, som innehåller en sammanfattning af alla sakyenskaper.

REALGAR, reallgarr, n. sing. (arab.) Röd svafvelbunden arsenik.

REALIER, reáliärr, 3. pl. Verkliga föremål, saker, ting.

REAL-INJURIE, reálinnjúrie, f. 3. (jur.) Förolämpning genom handling.

REALISATION, ----tschón, f. 3. 1) Förverkligande, verkställande. — 2) Förvandling i penningar eller klingande mynt. Jfr. *Realisera*.

REALISERA, v. a. 1. 1) Förverkliga, verk-